

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918201303
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6918201303.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

M. súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v spore žalobcov: 1/ B. G., L.. XX.XX.XXXX, J. O. D., A.. O. Č.. XXXX/X, štátny občan SR a 2/ G. G., L.. XX.XX.XXXX, J. Y., A.. K. Č.. XXX, štátny občan SR, obaja zastúpení: Beňo & partners advokátska kancelária, a.s. so sídlom Poprad, Námestie sv. Egídia 93 proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Dostojevského rad č. 4, IČO 00 151 700 o zaplatenie 20 000,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1/ sumu vo výške 3 000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu 1/ v prevyšujúcej časti a v časti úrokov z omeškania z a m i e t a .

Súd žalobu žalobcu 2/ z a m i e t a .

Žalobcovi 1/ p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % .

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenu súdu dňa 06.04.2018 domáhali každý zaplatenia sumy 10 000,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10 000,- eur odo dňa podania žaloby do zaplatenia.

1.1 Žalobcovia 1/ a 2/ žalobcu odôvodnili tým, že dňa 07.04.2015 v čase okolo 05.00 hod. v obci Rimavská Sobota došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil W.. W. I. - vodič motorového vozidla Ford Focus, ečv: T. XXX V. povinne zmluvne poisteného u žalovaného.

1.2 Z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 10.08.2016 (súd poznamenáva, že tento rozsudok bol zrušený a znova bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 31.01.2018, ktorý sa stal právoplatným dňa 16.02.2018) vyplýva, že zodpovedným subjektom je W.. W. I..

1.3 Pri nehode vodič I. zrazil na prechode pre chodcov I. G., nar. 16.12.1959, ktorý bol bratom žalobcov 1/ a 2/ (dvojičkou žalobcu 2/).

1.4 Smrť brata zasiahla jeho najbližších tak ťažko aj preto, že bola nečakaná, bezdôvodná a tragická. Toto tragické vyhasnutie života zanechalo v rodine žalobcov prázdne miesto, ktoré nie je možné ničím zaplniť. Smrť brata vážne zasiahla do súkromia obidvoch žalobcov a hlboko ranila celú rodinu, ktorá sa s touto smutnou udalosťou nikdy celkom nevysporiadala.

1.5 Žalobcovia 1/ a 2/ žalobou uplatnený nárok opreli o ust. § 11 a 13 ods. 2 Obč. zák. a ust. § 15 ods. 1 Zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o PZP), pričom sú tohto názoru, že pojem škoda použitý v Zákone o PZP treba vykladať

život pozostalých, spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov a teda, že poisťovňa, v ktorej bol dopravný prostriedok povinne zmluvne poistený je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti vyplývajúcej z poistného právneho vzťahu v prípade, ak je predmetom konania nárok pozostalých na náhradu

nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., čo znamená, že je daná pasívna legitimácia poisťovne v konaní. K dôvodnosti žaloby žalobcu 2/ uviedol, že žiaden zákonný predpis nepodmieňuje úspech žalobcu jeho osobnou účasťou na súdnom pojednávaní. Účastníckou výpoveďou si strana sporu môže len zlepšiť dôkaznú situáciu vo svoj prospech. Má za to, že napriek absentujúcej ústnej výpovede žalobcu 2/ bola dostatočne preukázaná dĺžka aj intenzita jeho vzťahu k svojmu bratovi - dvojčičke I. G.. 7.2 Žalovaný tiež zotrval na svojej právnej argumentácii, že taký výklad pojmu škoda použitého v Zákone o PZP, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., je výkladom contra legem, pretože vnútroštátna právna úprava, ktorá je pre súd pri rozhodovaní tejto veci záväzná, jednoznačne a bez pochyb určuje aké nároky sú z povinného zmluvného poistenia kryté (§ 4 ods. 2 Zákona o PZP), pričom nemajetková ujma pozostalých medzi tieto nároky nepatrí. K dôvodnosti žaloby žalobcu 2/ uviedol, že nárok žalobcu 2/ považuje za nepreukázaný a hoci je pravdou, že žalobca ako strana sporu nie je povinný súdneho konania sa zúčastniť, na druhej strane je však nositeľom dôkaznej povinnosti a túto si nespĺnil.

7.3 Žalobca 1/ vo svojej výpovedi uviedol, že o smrti brata Juraja so dozvedel zo správ v televízii a následne asi o dve hodiny ho kontaktovala nevlastná matka, ktorá mu oznámila čo sa stalo. S bratom I. bývali vyjmúc posledných 10 rokov v jednom meste a mali intenzívny vzťah, stretávali sa viackrát do týždňa, trávili aj víkendy na chate v T.. Brat I. bol akoby druhým otcom jeho detí. Po odsťahovaní sa do J. a následne do Y. G. sa stretávali vtedy, keď prišiel do O. D., alebo cez dovolenky, ktoré trávil v O. D., pričom boli aj v telefonickom kontakte. Smrť brata ho zasiahla a nechce si to pripomínať. Brat I. bol slobodný, žil s matkou a bratom, dvojčičkou G. G.. Pracoval ako referent na úrad práce.

7.4 Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že I. G. S. G. G. intenzívne pozná od roku 1977, kedy sa vydala za ich staršieho brata B. G.. K vzťahu manžela (žalobcu 1/) a I. G. uviedla, že ich súrodenecký vzťah bol dobrý, kým ešte žalobca 1/ býval v O. D. aj intenzívny, navštevovali sa niekoľkokrát do týždňa, trávili aj víkendy a I. G. bol akoby druhým otcom ich detí, keďže ona pracovala na zmeny a žalobca 1/ na týždňovky. Potom čo sa odsťahovali do J. a následne do Y. G., boli v kontakte tak raz za mesiac, keď prišli do O. D.. Boli aj v telefonickom kontakte. Zo smrti brata bol manžel (žalobca 1/) v šoku, tri dni ležal v posteli, preto musela ona so synom pricestovať do O. D. vybavovať pohreb I. G.. K žalobcovi 2/ svedkyňa uviedla, že bol čiernou ovcou rodiny, nikde nepracoval, bol odkázaný na brata I., ktorý sa staral o neho ako aj o ich matku.

8. Podľa ust. § 11 Obč. zák., fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnostnej povahy.

9. Podľa ust. § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

10. Podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1/ najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

11. Podľa ust. § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa odseku 2/ určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

12. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a/ škodu na zdraví a nákladov pri usmrtení, b/ škody vzniknuté poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c/ účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/, b/ a d/, ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo písm. b/ alebo poisťovateľ neoprávnené odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo neoprávnené krátil poskytnuté poistné plnenie, d/ ušlého zisku.

14. Podľa § 15 ods. 1 Zákona o PZP v znení účinnom v čase vzniku škody, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Súd vec na základe citovaných zákonných ustanovení právne posúdil takto:

mimoriadnu udalosť s nenapraviteľným následkom, nemôže byť na mieste žiadna z foriem morálneho zadosťučinenia podľa ust. § 13 ods. 1 Obč. zák., pričom i náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch môže nanajvýš neoprávnenú ujmu len zmierniť, keďže sa vo všeobecnom slova zmysle sa ani nedá odškodniť. Smrťou blízkej osoby totiž dôjde k nenahraditeľnej ujme a deštrukcii rodinných vzťahov a takýto zásah je svojou povahou trvalý a neodstrániteľný.

18.2.3 Krytie poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú tretím osobám motorovými vozidlami je definované právnou úpravou Európskej únie. V dôsledku vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie je pre vnútroštátny orgán aplikácie práva dôležitý tak ústavne konformný ako aj eurokonformný výklad vnútroštátneho práva, aby sa tak zabezpečil "reálny" účinok príslušnej smernice. Smernice Európskej únie predstavujú kategóriu predpisov

sekundárneho práva typické absenciou priamej uplatniteľnosti voči fyzickým a právnickým osobám v jednotlivých členských štátoch. Vychádzajúc zo Zmluvy o fungovaní Európskej únie (čl. 288 ods. 3) je smernica záväzná pre každý členský štát, pričom vnútroštátne orgány členských štátov sú povinné svoje vrchnostenské kompetencie vykonávať tak, aby bolo zabezpečené dosiahnutie výsledku očakávaného smernicou. Relevantnými sú z hľadiska predmetu sporu tzv. motorové smernice (smernica Rady č. 84/5/EHS zo dňa 30.12.1983, smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/14/EHS zo dňa 11.05.2005 ako i smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES zo dňa 16.12.2009), ktoré ukladajú členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel bola krytá poistením. Ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smerniciam potrebný účinok. Členské štáty majú tiež zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody, bola krytá povinným poistením (rozsudok Súdneho dvora C-22/12 Haasová). Uvedené smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.

18.2.4 Ak teda slovenský zákonodarca do zákonného pojmu škoda použitého v Zákone o PZP a teda do rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu v zmysle uvedeného zákona nezahrnul aj nemajetkovú ujmu a jej poistné krytie, dostáva sa vzhľadom na záväzný výklad zodpovedajúcich smerníc do rozporu so zámerom tvorcu únijnej právnej regulácie identifikovanej Súdny dvorom.

18.2.5 Pojem zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel používaný v uvedených smerniciach je potrebné vykladať tak, že treba do neho zahrnúť aj také nároky, ktoré vnútroštátne právo výslovne nezaraďuje medzi nároky na "náhradu škody" v prísnom slova zmysle, ak je ich podstata podobná, teda že majú občianskoprávny charakter a vznikajú v dôsledku protiprávnej udalosti - dopravnej nehody. Pričom pod pojem ujma na zdraví (používaný v smerniciach) patrí akákoľvek ujma spôsobená zásahom do osobnej integrity, čo zahŕňa tak fyzickú ako aj psychickú traumu (uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018).

18.2.6 Rozhodujúci v danej veci je rozsudok Súdneho dvora C-22/12 Haasová, z ktorého bodu 59. vyplýva záver, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Z bodu 56. tohto rozsudku vyplýva, že týmto vnútroštátnym právom je ust. § 11 a 13 Obč. zák. Z bodu 50. tohto rozsudku ďalej vyplýva, že medzi škody, ktoré sa musia v súlade s tzv. motorovými smernicami nahradiť patrí aj nemajetková ujma, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo v ust. § 11 a 13 Obč. zák. Z bodu 57. rozsudku vyplýva, že tento záver nie je možné spochybniť ani tým, že ustanovenia zakladajúce právo pozostalých po obetiach dopravnej nehody na náhradu nemajetkovej ujmy systematicky patria do tej časti Občianskeho zákonníka, ktorá sa týka zásahov do práva na ochranu osobnosti (prvá časť), zatiaľ čo právo na náhradu škody je v Občianskom zákonníku upravené v inej časti (šiesta časť). A nakoniec z bodu 58. rozsudku vyplýva, že rozhodujúce je to, že zodpovednosť poisteného vznikla na základe dopravnej

nehody a má občianskoprávnu povahu. Napokon Súdny dvor v tomto rozsudku používa pojem "škody z dôvodu nemajetkovej ujmy", nehovorí o samostatnom, od pojmu škoda oddelenom pojme nemajetkovej ujmy.

19. Na základe uvedeného potom súd vychádzajúc z eurokonformného výkladu pojmu škoda v Zákone o PZP uzatvára, že pod tento pojem treba zahrnúť aj nemajetkovú ujmu spôsobenú blízkym osobám obetí dopravných nehôd, keďže jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje

vnútroštátne právo v ust. § 11 a 13 Obč. zák., pričom ide o zodpovednosť, ktorá vznikla na základe dopravnej nehody a má občianskoprávnu povahu. Žalobcovia sa teda dôvodne domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy priamo voči žalovanému, ktorý má v zmysle eurokonformného výkladu ust. 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP v rámci škody na zdraví nahradiť i nemajetkovú ujmu v podobe psychickej traumy.

20. Pokiaľ žalovaný vo vyjadrení k žalobe argumentoval poukazom na rozhodnutia a to uznesenie sp. zn. ÚS 847/2016 zo dňa 10.11.2016, konkrétne na odlišné stanovisko sudcu I.. B. C., na rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo/301/2012 zo dňa 31.03.2016, na uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo/168/2009 zo dňa 20.04.2011 a na rozsudok NS SR sp. zn. 6 Cdo/185/2011 zo dňa 14.03.2012 súd uvádza, že od právnych záverov uvedených v týchto rozhodnutiach, resp. v stanovisku sudcu NS SR I.. B. C. sa Najvyšší súd SR vo svetle novej judikatúry odklonil a to v rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 a v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018, v ktorých dospel k právnemu záveru, že rozsah poistného krytia podľa ust. § 4 ods. 2 písm. a/ Zákona o PZP zahŕňa aj nároky pozostalých po obetiach dopravných nehôd na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák., pričom pozostalí si môžu svoje nároky v zmysle ust. § 15 ods. 1 Zákona o PZP uplatniť priamo proti poisťovateľovi a to rovnako ako všetky ostatné nároky na náhradu škody.

20.1 V súvislosti s obranou žalovaného ohľadne nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní súd poznamenáva, že z rozhodnutia sp. zn. ÚS 847/2016 zo dňa 10.11.2016, na ktoré v rámci svojej argumentácie žalovaný poukázal, vyplynul záver, že z rozhodnutia Súdneho dvora vo veci Haasová (body 47 až 50) aj napriek rôznym jazykovým verziám tzv. motorových smerníc sa ustanovenia smerníc snažia o posilnenie ochrany obetí, takže za týchto okolností treba uplatniť extenzívny výklad uvedených pojmov a medzi škody, ktoré sa musia nahradiť v súlade s týmito smernicami treba zahrnúť aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v danom spore, t.j. záver totožný s právnym názorom súdu v danej veci. Odlišný právny názor totožný s argumentáciou žalovaného vyplýva len zo stanoviska jedného z troch rozhodujúcich sudcov a to sudcu I.. B. C..

20.2 Taktiež súd poznamenáva k ďalšiemu rozhodnutiu, na ktoré poukazoval žalovaný v rámci svojej argumentácie a to k rozhodnutiu NS SR sp. zn. 4 Cdo/168/2009 zo dňa 20.04.2011, že k tomuto rozhodnutiu bolo dané odlišné stanovisko sudcu I.. O. Č. v znení, že na účely Zákona o PZP treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov, ktoré stanovisko je v súlade s právnym záverom súdu v danej veci.

20.3 Uvedeným chcel súd poukázať na nejednotnosť právnych záverov najvyšších súdnych autorít vo veci právnej problematiky týkajúcej sa otázky pasívnej legitímácie poisťovní ohľadne nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 Obč. zák. za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov.

20.4 K obrane žalovaného spočívajúcej v námietke, že neprichádza do úvahy priame uplatnenie smernice a ani aplikácia eurokonformného výkladu práva súd uvádza, že je síce pravda, že tzv. motorové smernice nemajú voči stranám sporu priamy účinok, neukladajú teda povinnosti jednotlivcom, ale len členským štátom, avšak neexistencia priameho účinku smerníc nič nemení na potrebe uplatňovania princípu prednosti práva Európskej únie pred národným poriadkom za každých okolností. Aj v prípade, keď nedochádza k priamej aplikácii konkrétnej právnej normy Európskej únie, t.j. keď sa aplikuje norma vnútroštátna, mala by byť interpretovaná v súlade s právom Európskej únie.

20.5 K obrane žalovaného, že aplikácia eurokonformného výkladu vnútroštátneho predpisu ohľadne rozsahu poistného krytia je porušením pravidla zákazu výkladu contra legem súd uvádza, že zohľadniac právne závery Súdneho dvora (rozsudok C-22/12), Ústavného súdu SR (III.ÚS 666/2016, III. ÚS 646/2015) ako aj nevyhnutnosť eurokonformného výkladu vnútroštátnej právnej úpravy (inak dochádza k nerešpektovaniu úniijného práva) v zmysle, ktorého škodou na zdraví podľa Zákona o PZP je aj nemajetková ujma, nedochádza k výkladu vnútroštátnej právnej úpravy contra legem, ale vzhľadom na členstvo Slovenskej republiky v Európskej únii, dochádza k záväznej aplikácii unijného práva.

21. Súd potom s poukazom na princíp spravodlivého usporiadania vzťahov strán sporu pri posudzovaní tejto právnej veci vychádzal z časovo neskorších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR ako sú rozhodnutia, o ktoré opiera svoju argumentáciu žalovaný a to konkrétne z rozhodnutí sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31.07.2017 a sp. zn. 3 Cdo/234/2017 zo dňa 17.04.2018, ako aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS/666/2016 zo dňa 11.10.2016, z ktorých vyplynul právny záver, že pod pojem škoda v Zákone o PZP treba zahrnúť aj nemajetkovú ujmu spôsobenú blízkyim osobám obetí dopravných

spoluzavinenia usmrteného brata žalobcu 1/) ako aj intenzitu a charakter rodinných väzieb medzi žalobcom 1/ a jeho usmrteným bratom, súd považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy pre žalobcu 1/ vo výške 3 000,- eur a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Na záver vzhľadom na rozsiahlosť právnej argumentácie žalovaného týkajúcej sa nedostatku jeho vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní súd uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, čo súd urobil (rozhodnutia ÚS SR II. ÚS/251/04, III. ÚS/209/04).

24. Pokiaľ ide o žalobcom 1/ uplatnený nárok na príslušenstvo v podobe zákonného úroku z omeškania uplatneného vo výške 5 % ročne zo sumy 10 000,- eur od podania žaloby do zaplatenia, sa súd stotožnil s právnou argumentáciou žalovaného a žalobu ohľadne tohto nároku ako nedôvodnú zamietol s poukazom na to, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania (rozsudok NS SR zo dňa 24.06.1998 sp. zn. 1 Co/15/97, rozsudok NS SR zo dňa 14.03.2012 sp. zn. 6 Cdo/185/2011).

25. O nároku na náhradu trov konania žalobcu 1/ súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 C.s.p. t.j. vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu vo veci. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. V takomto prípade nepôjde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu. Keďže v danom prípade je úspech žalobcov 1/ závislý iba od úvahy súdu, súd považoval žalobcu 1/ vo veci za v plnom rozsahu, t.j. rozsahu 100 % úspešného, avšak iba z prisúdenej sumy, t.j. sumy 3 000,- eur. Preto potom súd rozhodol tak, že priznal žalobcovi 1/ voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy.

26. O nároku na náhradu trov konania žalovaného súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 C.s.p., t.j. vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu vo veci, keď vo vzťahu k žalobcovi 2/ mal žalovaný v plnom rozsahu úspech vo veci, preto mu súd voči neúspešnej strane sporu, t.j. žalobcovi 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

27. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. je žalovaný povinný prisúdenú sumu zaplatiť žalobcovi 1/ do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Rimavská Sobota, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2)

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3)

Ak si žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca 1/ možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.